PLASTICUL — MATERIALUL VIITORULUI ȘI ÎN SCHI

(Urmare din pag. 1)

necare superioară, o viteză crescută.

Fibrele de sticlă aduc schiului o mare elasticitate, adică suplețe și „nervozitate", calități deosebit de importante pentru schi, unde pe pîrtii frămîntate, cu sol vălurit, pe gheață sau pe zăpezi tari, este absolut necesar ca schiul să păstreze cu solul un unghi aproape constant, menținînd deci permanent și pe toată întinderea sa posibilitatea frînării eficace.

Crește viteza, după cum am văzut, dar se menține sau chiar sporește posibilitatea frînărilor ca și realizarea ocolirilor prin această „nervozitate" (elasticitate), care este capacitatea schiului de a reveni rapid la forma inițială în urma șocurilor primite de la sol — fenomene de compresie, tracțiune și torsiune — care se amplifică o dată cu viteza.

Schiul plastic face față cu succes acestor dificultăți, incomparabil mai bine decît oricare alt schiu.

Dar dacă este așa de reușit, vă veți întreba, desigur, de ce încă n-a inundat piața schiului, eliminîndu-și concurenții tradiționali — lemnul și metalul?

Pentru că încă ne aflăm în stadiul încercărilor în care nu se cunosc total și complet reacțiile maselor plastice la temperaturi variate; pentru că procedeele tehnologice de fabricație încă n-au fost definitivate și schiul plastic este încă prea scump; pentru că schiul plastic trebuie să-și corecteze o calitate care împinsă la extrem devine defect — elasticitatea. Schiul plastic trebuie să se rigidizeze prin polimerizare sau alte tratamente de laborator, înainte de a deveni de neînlocuit. Mai trebuie făcute calcule matematice în relație directă cu greutatea schiorului spre a determina ideal dozajul rășinilor și fibrelor de sticlă în compunerea schiului cu calități maximale, nici prea tare, nici prea suplu și din această cauză deformabil. Mai trebuie ca fabricanții să aibă curajul să rupă tradiția — să renunțe la lemn și metal — în folosul și după probele de valoare ale plasticului.

Calitățile noului material sînt atît de evident superioare, încît victoria sa este o chestiune de timp și nu o dilemă, iar atunci și în schi, ca și în alte sporturi, vom fi iarăși martorii unor performanțe incredibile.

P. S. Gîndindu-mă la schiul plastic, socoteam că și prodigioasa noastră industrie chimică — în plină dezvoltare — ar putea să încerce realizarea schiului plastic la nivel competitiv internațional. Ar fi desigur de importanță economică și de eficiență propagandistică.

„Cupa Cutezătorii" la patinaj viteză

Azi și mîine se desfășoară pe pista Avîntul din Miercurea Ciuc concursul republican al speranțelor la patinaj viteză dotat cu „Cupa Cutezătorii". La întrecerile organizate de Consiliul județean pentru educație fizică și sport Harghita participă aproape 100 de tineri patinatori (juniori și copii) din București, Tg. Mureș, Brașov, Sibiu, Cluj etc.

PERIOADA JUNIORATULUI ESTE HOTĂRÎTOARE

- **K.O.-uri care pot fi fatale... învingătorului**
- **„Metoda convingerii" n-a dat rezultate**
- **Pregătire minuțioasă în săli, și apoi meciuri oficiale**

În majoritatea sălilor noastre de box predomină, din punct de vedere numeric, juniorii. Acești tineri s-au hotărît să îmbrace mănușile în dorința de a ajunge — cît se poate de repede — „boxeri mari". În unele săli, ca de pildă cea a clubului Dinamo, selecția este foarte riguroasă. În 1968 aci, ca și la Steaua, s-au prezentat sute de copii, dar sita a fost foarte deasă. Din păcate, selecția nu este privită peste tot cu aceeași răspundere. În marea lor majoritate, antrenorii primesc în sală pe oricine. Vin foarte mulți copii, dar după ce recepționează cîteva lovituri, dispar. Aceasta, pentru că antrenorii le indică, încă de la început, lecții la măsuri și cu adversari mai experimentați, mai puternici. Pe de altă parte, antrenamentele sînt monotone, întrucît se folosesc mereu aceleași exerciții, aceleași mișcări. La tinerii boxeri monotonia la rîndul ei favorizează lipsa de interes, apariția oboselii — îndeosebi psihice. Explicația autoselecției, a faptului că mulți tineri talentați se pierd pe parcurs este, deci, simplă.

TEHNICA TIP — DATĂ UITĂRII

Am participat, în ultimii ani, la cîteva consfătuiri organizate de F.R. Box cu antrenorii din Capitală și din provincie pe tema instruirii juniorilor. S-a constatat că avînd o concepție personală despre box, antrenorul îl obligă, adesea, în mod greșit, pe tînărul care intră în sală să copieze tehnica folosită de el pe vremea cînd era boxer activ. De cele mai multe ori calitățile fizice și psihice ale sportivului se deosebesc însă de cele ale antrenorului, și tocmai acest lucru — esențial, apreciem noi — este subestimat.

Folosind experiența școlii românești de box, ca și a altor școli de peste hotare, s-a ajuns la concluzia că este absolut necesar ca juniorii să învețe la început o „tehnică tip", care în Polonia se numește „tehnică standard", iar în S.U.A. „clasică". S-a recomandat ca după însușirea „tehnicii tip" (care include poziția corectă de gardă, lovituri clasice-directe, lovituri de jos în sus etc.), să se treacă la individualizarea antrenamentului, la șlefuirea tehnică, avîndu-se în vedere calitățile fizice și psihice ale fiecărui boxer.

Dar antrenorii nu au prea respectat indicațiile federației. În diverse săli se simte tendința acestora de a-i pregăti cît mai repede pe juniori în vederea obținerii unor rezultate imediate. Loviturile la aparate (sac, pernă de perete, minge pară etc.), executate insuficient, poartă amprenta grabei. Despre învățarea procedeelor de apărare, puține lucruri de spus. Și este cunoscut faptul că *apărarea trebuie învățată ca și atacul.* Dacă nu repetă cu perseverență, boxerul nu va reuși să execute automat, în ring mișcarea impusă de momentul luptei. Rari sînt pugiliștii juniori pe care i-am văzut învățînd eschivele sau apărările cu riposte.

Accentul cade, deci, exclusiv pe boxul în forță. Bucuria unei victorii prin k.o., obținută la începutul activității, îl face chiar și pe antrenor să-și piardă cumpătul. Sînt, desigur, cazuri cînd un boxer bine dezvoltat fizic poate cîștiga un meci prin k.o. chiar după primele antrenamente. Dar acest tînăr nu cunoaște abecedarul sportului cu mănuși. Starea sa de euforie este întreținută, din păcate, chiar de antrenor. În pregătirea juniorului se insistă, în continuare, pe dezvoltarea calităților fizice, pe forță și rezistență. Dar, după cîteva meciuri, întîlnind adversari mai abili, tînărul respectiv se dovedește că practică un box rudimentar, fără perspective.

Vă amintiți, probabil, de tînărul brăilean Petre Covaliov, de speranțele care se puneau în el. Covaliov s-a bazat exclusiv pe vitalitatea sa, într-adevăr deosebită, pe calități fizice native — forță și rezistență, datorită cărora, în 1964 și 1965, a ajuns chiar în finalele campionatului național de seniori. Aici, el a fost învins, însă, de Nicolae Puiu (1964 — k.o. 1) și Nicolae Giju (1965 — la puncte). De atunci, Covaliov a pierdut multe meciuri înainte de limită, la un moment dat punîndu-se chiar întrebarea dacă în urma loviturilor recepționate el mai poate continua activitatea. Craioveanul Ștefan Panduru, alt adept al boxului bazat exclusiv pe forță, n-a dat rezultatele așteptate, deși a fost selecționat în lotul reprezentativ. Asemenea exemple sînt — din păcate — numeroase.

Iată de ce însușirea „tehnicii tip" în primele luni de antrenament, concomitent cu deprinderea procedeelor de apărare, se impune ca o necesitate de prim ordin. Adăugînd la calitățile juniorului (forță, rezistență) bagajul indispensabil de cunoștințe tehnice, vom reuși, în cîțiva ani, să creăm individualitățile de care boxul nostru are atîta nevoie.

Consfătuirile, ca și controalele făcute de antrenorii federali în sălile de box n-au dat, din păcate, rezultatele scontate. Fiind vorba de pregătirea juniorilor, adică de viitorul boxului românesc, sînt necesare măsuri hotărîte care să ducă la *îmbunătățirea substanțială a muncii cu tinerii pugiliști*, deoarece metoda convingerii s-a dovedit a fi ineficientă. Se impune, după părerea noastră, includerea în Regulamentul de box a unui capitol care să prevadă *descalificarea juniorilor pentru lipsă de tehnicitate.* Astfel, antrenorii vor fi împiedicați să mai aducă în ring boxeri cu o tehnică rudimentară (ceea ce nu înseamnă, de fel, renunțarea la ideea cultivării calităților fizice sau a spiritului de combativitate). Arbitrajele în meciurile de juniori vor trebui să fie mult mai severe, iar federația ar trebui să sancționeze cu retrogradarea pe antrenorii care nu respectă, de ani de zile, recomandările făcute. În plus, juniorii să nu aibă dreptul să susțină meciuri publice *decît după un stagiu de 5—6 luni de pregătire.* Trebuie dusă o luptă energică, plină de răbdare, pentru a convinge conducătorii cluburilor și ai asociațiilor sportive, să nu mai pretindă rezultate imediate. Să nu se uite faptul că, mai cu seamă în cariera unui tînăr care practică boxul, *perioada junioratului este hotărîtoare.*

R. CALARAȘANU

DOAR UN ACCIDENT?

— Pe marginea nesatisfăcătoarei comportări a echipei masculine de handbal în R. F. a Germaniei —

La Bremen și Kiel, echipa națională masculină de handbal a României nu a reușit să-și îmbogățească palmaresul victoriilor în compania handbaliștilor vest-germani. În ambele întîlniri, victoria a revenit formației R.F. a Germaniei la o diferență de 5 și, respectiv, 6 puncte, ceea ce, desigur, a surprins.

Cu cîteva zile înainte, la București, tînăra noastră reprezentativă învinsese, fără drept de apel, naționala Cehoslovaciei — campioană mondială — și redutabila echipă a Republicii Democrate Germane. Și, iată că, imediat, la o confruntare peste graniță, jucătorii români au pierdut categoric în fața unui adversar care, pînă nu de mult, le era inferior. Concludent, în acest sens, este palmaresul întîlnirilor directe: din șase jocuri, în cinci rezultatele ne-au fost favorabile. Mai mult, de trei ori echipa română cîștigase chiar pe terenul gazdelor, singura înfrîngere fiind înregistrată în anul 1963.

CARE AU FOST CAUZELE COMPORTĂRII MEDIOCRE A HANDBALIȘTILOR ROMÂNI?

După părerea noastră este vorba de scăderea potențialului echipei *prin lipsa principalilor realizatori: Gruia (suspendat), Licu și Guneș (accidentați),* cei doi trăgători de la 9 m folosiți, Chicid și Nica, n-au reușit să-i suplinească.

În aceste condiții, *antrenorii au fost puși în situația să țină în teren aproape în permanență restul de jucători, recunoscuți ca foarte buni tehnicieni (Gațu, Moldovan, Samungi) dar ALE CĂROR RESURSE FIZICE ȘI POSIBILITĂȚI DE CONCRETIZARE DE LA DISTANȚĂ SÎNT MAI REDUSE.*

Urmarea: *s-a jucat bine în cîmp, s-au creat multe situații de gol, însă din schema tactică lipsind trăgătorii de la semidistanță* (apărarea handbaliștilor germani, bine pusă la punct, a fost greu de străpuns la semicerc) *nu s-au putut fructifica multe din situațiile ivite.*

Dacă la această conjunctură adăugăm și faptul că ambii portari, Penu și Orban, au jucat sub nivelul obișnuit (au primit multe goluri parabile), iar în apărare s-au făcut greșeli de-a dreptul copilărești în momente decisive, putem trage concluzia, fără a minimaliza meritele învingătorilor, că rezultatele obținute se datoresc îndeosebi evoluției sub nivelul obișnuit a jucătorilor noștri. Deși au luptat mult și au făcut risipă de energie, faptul că în momentele hotărîtoare n-au reușit să se concentreze în suficientă măsură i-a privat de un rezultat mult mai strîns și, cine știe, poate chiar de o victorie, îndeosebi în partida de la Bremen unde, la pauză, handbaliștii români conduceau cu 12—10.

Federația de specialitate trebuie să analizeze comportarea echipei noastre reprezentative în jocurile susținute în Republica Federală a Germaniei și să ia măsuri corespunzătoare ca să nu se ajungă în situația în care se află în prezent reprezentativa feminină. Considerăm necesară mărirea lotului național, mergîndu-se, în continuare, pe linia recrutării elementelor tinere, ca pe viitor să se evite situațiile de a se aduce din țară jucători numai cu cîteva ore înaintea meciului. De asemenea, să se urmărească în permanență gradul de oboseală fizică și psihică a jucătorilor selecționați, utilizînd în acest scop datele culese de medicul lotului, ca să se cunoască precis care sînt resursele fiecărui jucător în parte. În ceea ce privește pregătirea reprezentativei și, implicit, răspunderea aceasta, să revină unui singur antrenor.

Vrem să credem că aceste rezultate au fost simple accidente, dar ele trebuie să constituie adevărate semnale de alarmă pentru pregătirile viitoare. În fond, campionatul mondial bate la ușă și avem de recucerit poziția fruntașă pe care într-un trecut apropiat o dețineam. Nu trebuie să uităm acest lucru, iar din înfrîngeri este obligatoriu să tragem cele mai bune concluzii.

Gheorghe RANGU

PRIMUL CONCURS AL ANULUI...

Cinstea de a fi prezenți la primul concurs al anului 1969 a revenit tinerilor scrimeri bucureșteni, care s-au întrecut în cadrul campionatului municipiului București rezervat juniorilor de cat. a II-a.

46 de tineri au preferat, în aceste minunate zile de vacanță, în locul zăpezii și al săniuțelor, floretele și albul... costumelor de scrimă. Cu toții au fost la înălțime.

Cei mai buni 6 floretiști (din cei 22 prezenți la startul probei) și-au disputat cu multă ardoare șansele pentru ocuparea locului I. În final, acesta a revenit lui *Alexandru Fălticeanu* (Univ.), care, mai ofensiv și mai eficace, a reușit să-și întreacă toți adversarii, terminînd turneul neînvins. *Laurențiu Taran* (Viitorul), principalul său urmăritor, s-a remarcat îndeosebi prin acuratețea poziției de luptă și a acțiunilor, dublate de foarte bune calități fizice. Alături de aceștia s-au mai remarcat *Bogdan Constantinescu* (IEFS), *Constantin Enculescu* (Viitorul), *Liviu Angelescu* (C.P.M.B.) și *Petre Buricea* (Șc. sp.).

Finala probei de floretă fete a fost dominată de către sportivele de la Viitorul, prezente în număr de 4 în finală. Dar, cu tot avantajul numeric, floretistele de la Viitorul nu au putut trece de *Ana Gîrbea* (Progresul), care, cu o mai bună tactică și stăpînind mai bine acțiunile defensive (atunci cînd a fost nevoie), a ocupat locul I. O frumoasă surpriză — *Magdalena Bartoș* (Viitorul), ocupanta locului II. Cu mai mult calm în asaltul decisiv, ea ar fi putut să-și adjudece victoria.

În afara finaliștelor, o notă bună și pentru *Viorica Draga* (Șc. sp.) și *Elisabeta Păcuret* (Univ.).

Pentru acest început de sezon, pentru tinerețea de pe planșele de concurs și mai ales pentru calitățile pe care și le-au etalat majoritatea dintre participanți și participante concursul poate fi apreciat ca promițător.

★

Sîmbătă și duminică va fi rîndul tinerilor spadasini și sabreri să ne arate ce știu...

prof. Octavian VINTILĂ
maestru al sportului

DIN 11 MECIURI, TOT ATÎTEA VICTORII

Echipa de volei *Minerul explorări Baia Mare*, deși nu mai face parte din elita internă a acestui sport (în campionatul precedent a retrogradat din divizia A), atrage, totuși, asupra sa, atenția amatorilor de volei. Formația băimăreană a fost, în prima jumătate a campionatului 1968—1969, cea mai bună echipă masculină din divizia B. Minerul conduce, cu autoritate, în seria a II-a a competiției, deținînd un adevărat record în materie — din 11 meciuri oficiale, n-a pierdut nici unul și adversarele au fost învinse cu 3—0, excepție făcînd doar trei echipe: C.F.R. Timișoara, Industria sîrmei Cîmpia Turzii și A.S.A. Sibiu, care, pe teren propriu, i-au smuls Minerului cîte un set.

Să vă prezentăm, pe scurt, această formație care, după evoluția din tur, are toate șansele să revină în divizia A. La una din ultimele ședințe de antrenament, înaintea scurtei vacanțe de iarnă, am stat de vorbă cu antrenorul băimărenilor, ing. Florian Borz, care se ocupă, din ianuarie 1968, de pregătirea „6"-ului maramureșan.

Înainte de a ne prezenta lotul, antrenorul Borz a ținut să menționeze fapte mai puțin semnificative, după cum ne spunea dînsul, dar după părerea noastră esențiale în obținerea rezultatelor, și anume: prezența tuturor jucătorilor la antrenamente este de aproape sută la sută, efortul depus la pregătire este maxim și atît antrenorul cît și conducerea asociației nu au probleme de ordin disciplinar.

Iată lotul băimărean: V. RĂU — căpitanul și veteranul echipei, 31 de ani, 182 cm înălțime, tehnician miner, T. PERNEȘ — 29 de ani, 190 cm, economist, GH. SOLOMON, 25 de ani, 182 cm, electrician de mină, A. ARBUZOV, 18 ani, 181 cm, elev, I. DOBRE, 23 de ani, 183 cm, matrițer, OV. COSMA, 26 de ani, 178 cm, medic, C. BOLOGA, 18 ani, 190 cm, elev, V. BODOLA, 24 de ani, 177 cm, tractorist, L. ANDREICA, 21 de ani, 180 cm, miner, F. VAIDA, 21 de ani, 188 cm, funcționar și I. RUSU, 24 de ani, 176 cm, profesor de educație fizică.

T. RABȘAN

NĂSTRUȘNICUL PUC NU E DE GĂSIT LA MIERCUREA CIUC...

Năstrușnicul puc, cel ce domină întregul cîmp de gheață, cel ce-i ambiționează pe hocheiști să-l conducă, cel ce ridică tribunele cînd poposește în plasa porții, cel ce a implantat hocheiul în inima tinerilor și virstnicilor din Miercurea Ciuc, a dispărut din oraș. Îl caută, în fiecare zi, elevii, profesorii de educație fizică și antrenorii, la magazinul de sport „Turistul" din localitate, dar... nu-i de găsit.

Eram de față cînd un băiat, cu ghiozdanul pe umeri și crosa la subțioară, s-a adresat, sfielnic, vînzătoarei:

— Vreți să-mi spuneți cît costă un puc?

— 9,50 lei, dar nu avem.

Ne-am uitat la mogîldeața de hocheist, citindu-i, în privire, dezamăgirea că nu și-a putut cumpăra obiectul mult dorit. Intrăm în vorbă:

— Crosa de unde o ai?

— Mi-a făcut-o Lazar-baci. E meșter tîmplar și ne confecționează crose pe măsură. La pucuri, adaugă cu regret în glas puștiul, nu se pricepe, că ne-ar face și d'astea.

...Privim rafturile magazinului. Sînt cam goale pentru sezonul de iarnă.

— Crose aveți? am întrebat noi.

— E articol rar, răspunse prompt vînzătoarea.

— Dar schiuri?

— Numai alpine, cele de fond ne lipsesc deocamdată.

Peste cîteva minute, responsabilul magazinului, *Anton Nemeth*, ne furnizează explicații.

— *Pucuri indigene sau din străinătate nu avem de foarte mult timp și nici nu credem să ni se repartizeze în curînd. Cît despre crose, în luna decembrie am primit 100 de bucăți, dar nouă ne sînt necesare mai mult de 1 000 pentru a satisface cererile asociațiilor sportive. În privința schiurilor, sînt informat că acestea stau în magazia I.C.R.T.I. Tg. Mureș, în loc să ni se trimită pentru a fi puse în vînzare. Să știți că încă din vară am întocmit, în colaborare cu organele sportive ale orașului, un necesar de materiale pentru sporturile de iarnă, pe care l-am înaintat apoi forurilor superioare. Le așteptăm, însă, în zadar.*

Ce se întîmplă în lipsa unor materiale necesare practicării hocheiului și schiului? Să dăm cuvîntul specialiștilor în materie.

Prof. *Ștefan Borbath*, antrenor de schi la Școala sportivă: *„Dispunem de 8 000 de lei pentru dotarea secției cu schiuri. Dar nu-i putem cheltui. În prezent, avem doar cinci perechi de schiuri, pentru 20 de fondiști."*

Ion Ferenczi, președintele C.J.E.F.S. Harghita: *„După București, cred că orașul nostru are cea mai intensă activitate competițională la hochei. Lăsîndu-i la o parte pe jucătorii începători, avem numeroase echipe de seniori și juniori, precum și cîteva centre de inițiere și de pregătire. Din cauza crizei de crose, băieții le schimbă între ei cînd intră pe teren. În privința pucurilor, am cumpărat, recent, de la București, 50 de bucăți, insuficiente însă pentru a acoperi necesitățile. De ce oare magazinul cu articole de sport din localitate, singura noastră sursă de aprovizionare, nu i se repartizează cantități suficiente de crose și pucuri? Lipsa acestora îngreuiază procesul de pregătire a formațiilor de toate categoriile."*

Iată ce neajunsuri pot fi pricinuite sportivilor, datorită neglijențelor regretabile manifestate în aprovizionarea magazinelor de specialitate. Prin urmare, se impune de urgență corectarea erorilor de repartizare, în așa fel, încît în orașul *M. Ciuc*, unde de la mic la mare toți iubesc hocheiul și celelalte sporturi de iarnă, să existe un magazin, bine aprovizionat cu articole necesare practicării sporturilor de sezon.

Tr. ANDRONACHE

NOUTĂȚI DINTRE MANTINELE

- **Echipa națională: un turneu în U.R.S.S.**
- **Echipa de juniori: două jocuri internaționale**
- **Întrecerea „secunzilor"**

În cadrul programului de pregătire pentru campionatele mondiale de la Ljubljana (participarea la turneul grupei B), lotul nostru de hochei urmează să susțină un turneu în U.R.S.S. Echipa română părăsește Bucureștiul miercuri. În program figurează trei partide la Iaroslav, Rodiisk și Cerobovеț cu formații locale, neconsacrate dar puternice. Pleacă lotul standard, în care — cu excepția lui I. Szabo, din Miercurea Ciuc — toți sînt echipieri ai formațiilor Steaua și Dinamo. O prezență notabilă: portarul Dumitraș își repune masca.

★

Activitatea internațională se reia pe patinoarul „23 August". Miercuri și joi, începînd de la ora 17, sînt programate două întîlniri între selecționatele de juniori ale României și Bulgariei. Oaspeții, aflați în mină ofensivă a consacrării, aliniază o formație nu numai ambițioasă dar și valoroasă. Și, cu toate că sînt amicale, meciurile au miză. Nu poate fi omis amănuntul că, începînd din acest an, s-a desfășurat un campionat european (oficial) pentru juniori. De la prima lui ediție a lipsit echipa României. Poate la cea de a doua...

★

La Odorhei, pe un patinoar natural, se va desfășura, între 9 și 13 ianuarie, primul tur al diviziei B. Și-au confirmat participarea șase echipe (din Odorhei, Gheorghieni, Tg. Secuiesc, Rădăuți și Alba Iulia) mai multe, deci, decît cele care își disputa titlul de campioană! Ceea ce demonstrează că, în ciuda condiției materiale precare, hocheiul își reclamă insistent dreptul la existență.

ATENȚIE, JUNIORI!

Corelație între antrenamentul tehnic și fizic

Dacă eșalonul de frunte al popicarilor se află în aceste zile în vacanță, în schimb, cei mai tineri practicanți ai acestui sport n-au nici o clipă de răgaz. Motivul: ei vor lua startul, în luna aprilie, în campionatul european de juniori.

Dorința de a obține un rezultat cît mai bun la confruntările speranțelor de pe continentul nostru a devenit dominantă în activitatea forului de resort, care a întreprins o serie de acțiuni în vederea depistării elementelor susceptibile să fie selecționate în echipele naționale de juniori. Astfel, în urma campionatelor republicane și a unor repetate probe de selecție, specialiștii federației s-au oprit asupra a 12 jucătoare și tot atîția jucători. Aceștia au executat, în decurs de o săptămînă, un program de verificare (cu jocuri de control și antrenamente pentru corectări tehnice), încheiat cu participarea la concursul internațional, dotat cu „Cupa București", punct terminus al primei etape din planul de pregătire. Iată rezultatele înregistrate de tinerii selecționabili:

Feminin: 1. Voichița Babițiu 394 p.d. (4), 2. Margareta Bordei 393 (5), 3. Elena Vasile 385 (6), 4. Anica Dobre 381 (7), 5. Stela Andrei 380 (7), 6. Maria Cuthi 377 (4), 7. Maria Fökövi 376 (4), 8. Elena Rada 370 (6), 9. Rozalia Stefuț 366 (10), 10. Ildiko Zizik 359 (7), 11. Melania Babuțiu 357 (11), 12. Magdalena Petre 354 (8); **masculin:** 1. Gh. Silvestru 933 (1), 2. I. Băiaș 925 (0), 3. C. Dumitru 916 (4), 4. C. Voicu 907 (2), 5. Gh. Dumitrescu 886 (2), 6. C. Constantinescu 878 (6), 7. C. Dobre 846 (10), 8. P. Botogan 838 (6), 9. I. Holtz 837 (5), 10. I. Fodor 834 (4), 11. A. Cătineanu 834 (10), 12. I. Stefuț 786 (10).

După cum se poate vedea, comportarea băieților este susceptibilă de calificativul bine, iar — surprinzător — nici măcar una dintre fete n-a reușit să depășească 400 p.d. Cifrele din paranteză reprezintă bilele trase în... gol și analizînd comportarea sportivilor prin prisma aruncărilor irosite, se poate ajunge la concluzia că majoritatea fetelor și unii dintre băieți au serioase carențe în tehnica lansării bilei. Concluzia, însă, nu este total valabilă în măsura în care, numai cu o săptămînă în urmă, cei în cauză au jucat fără greșeală. După părerea noastră, explicația numeroaselor ratări nu trebuie condiționată de tehnica loviturilor ci de diminuarea resurselor fizice care au urmat o curbă descendentă, pînă la „Cupa București". Explicația? Pentru că, în dorința de a le cunoaște cît mai bine posibilitățile, antrenorii au supus pe juniorii vizați pentru europene la un program riguros, conform graficului de antrenament preconizat, încă cu multe luni în urmă. Rezultatul: băieții — cu unele excepții — au dovedit că a existat o corelație bună între antrenamentul tehnic și cel fizic, iar fetele n-au rezistat ritmului, ceea ce a dat la iveală faptul că ele n-au respectat programul de pregătire fizică, indicat să-l urmeze în cadrul cluburilor și asociațiilor din care fac parte. Pentru a-i aduce la același numitor, federația a organizat la Brașov o tabără comună de pregătire, unde s-a lucrat intens pentru îmbunătățirea pregătirii fizice multilaterale, cu accent pe dezvoltarea rezistenței și forței.

Concluzia care se desprinde după prima etapă a pregătirilor în vederea europenelor de juniori, este aceea că mulți dintre tinerii noștri popicari, lipsiți de antrenori sau instructori care să-i supravegheze, au neglijat, din comoditate sau dintr-o incompletă înțelegere a importanței ei, pregătirea fizică. Prin urmare, atenție la antrenamentul fizic, care are ca rezultat mărirea siguranței în mișcările efectuate pe scîndura de lansare a bilei.

Tr. IOANIȚESCU

„UREMOAS"
București, str. Preciziei nr. 12
(cartierul Militari) tramvai 25-13
ANGAJEAZĂ DE URGENȚĂ
- strungari
- frezori
- rectificatori
- ascuțitori
- matrițeri
- tratamentiști
- lăcătuși mecanici
- topitori
- instalatori apă și gaze
- vopsitori duco
- muncitori necalificați (bărbați și femei)
- economist, temporar (poate fi pensionar)